



У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Новака Андрія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 65 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

м. К и ї в
28 травня 2019 року
№ 149-2(II)/2019

Справа № 3-115/2019(2663/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Новака Андрія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 65 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50).

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Новак Андрій Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положень частини першої статті 65 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон), відповідно до яких рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, продовження строку такого відсторонення може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав: склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати; рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні; рішення не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

З аналізу конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що Вища рада правосуддя ухвалила рішення щодо продовження строку тимчасового відсторонення судді Новака А.В. від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням його до кримінальної відповідальності. Вважаючи це рішення незаконним, суддя Новак А.В. звернувся до Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду з позовом про скасування вказаного рішення Вищої ради правосуддя, який рішенням від 5 вересня 2018 року задовольнив позовні вимоги Новака А.В. у повному обсязі. Велика Палата Верховного Суду постановою від 17 січня 2019 року ухвалила нове рішення про відмову у задоволенні позову.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що вичерпний перелік підстав для оскарження рішення Вищої ради правосуддя, який міститься у

частині першій статті 65 Закону, перешкодив йому реалізувати право на судовий захист, гарантоване частинами першою, другою статті 55, пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, яке відповідно до її статті 64 не може бути обмежено навіть в умовах воєнного або надзвичайного стану.

Крім того, Новак А.В. стверджує, що правове регулювання, яке існувало до набрання чинності Законом, не передбачало обмежень в частині переліку підстав для оскарження рішень Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя або рішень щодо продовження строку такого відсторонення у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності. Тому, на думку автора клопотання, при прийнятті Закону, в частині встановлення переліку підстав для оскарження та скасування рішення Вищої ради правосуддя, було допущено звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод, чим порушено його право, гарантоване частиною третьою статті 22 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

У частині першій статті 65 Закону встановлено вичерпний перелік підстав, за якими рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від

здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності або щодо продовження строку такого відсторонення може бути оскаржене та скасоване.

Новак А.В. вказує, що встановлений Законом порядок оскарження рішення Вищої ради правосуддя про продовження строку такого відсторонення є таким, що обмежує здійснення права на судовий захист, передбаченого статтею 55 Конституції України .

Однак автор клопотання не навів аргументів щодо порушення його конституційного права на судовий захист (частини перша, друга статті 55 Конституції України) внаслідок застосування оспорюваних положень Закону.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що всі фактичні обставини, встановлені у дисциплінарному провадженні, були предметом розгляду як першої інстанції – Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, так і апеляційної – Великої Палати Верховного Суду, а отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не був позбавлений можливості реалізації права на судовий захист, передбаченого статтею 55 Конституції України .

Стверджуючи про невідповідність положень частини першої статті 65 Закону частині третій статті 22 Конституції України, Новак А.В. не бере до уваги, що зміна законодавства щодо порядку оскарження рішень Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, продовження строку такого відсторонення не звужує і не обмежує змісту та обсягу існуючих прав і свобод людини і громадянина, оскільки зазначене правове регулювання стосується можливості виконання повноважень щодо здійснення правосуддя.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження

у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Новака Андрія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 65 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**